รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลศักดิ์ ตั้งธรรมนิยม. สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2541.

_____. โลกของไวน์ ถิ่นเมรัยทั่วพิภพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2539.

กิตติศักดิ์ สุวรรณโภคิน. หนังหุ้มกระดูก. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2540.

จีรบุณย์ ทัศนบรรจง. การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

เชฟมิกกี้, ผู้เรียบเรียง. พจนานุกรมอาหารและเครื่องดื่ม. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).

ดูหนังในหนังสือ. ดาราภาพ. 12 (กันยายน 2534) : 112-114.

ประชาชาติ ปรีชาวุฒิ. บาทหลวง. สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2541.

ปีติ ชัยวงศ์. ผู้จัดการภัตตาคาร โรงแรมรามาการ์เดน. สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2541.

พิชิต วิทยเบญจางค์. Executive Chef โรงแรมนารายณ์. สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2541.

ศรีสมร คงพันธุ์. สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2540.

ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ส.นพพร. เว้าเรื่องไวน์. กรุงเทพมหานคร : พิมเณศพริ้นท์ติ้ง เซ็นเตอร์, 2540.

อดิเรก วัฏลีลา. บทภาพยนตร์เรื่องฉลุย 1. กรุงเทพมหานคร : ฟิล์มเฮ้าส์, 2531.

เอสกิเวล, เลารา. รักซ้อน-ซ่อนรส. แปลโดย จิตราภรณ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรุงเทพ, 2539.

ภาษาต่างประเทศ

Andrew, J. Dudley. The major film theories : An introduction. New York : Oxford University Press, 1976.

Berger, Arthur Asa. Media analysis techniques. London : Sage, 1986.

Brownlow, Mark. Interview, 27 February 1998.

De Mordaunt, Walter J. A writer's guide to literature. New York : McGraw-Hill, 1965.

De Roche, Max. The food of love. London : Dorling Kindersley, 1990.

Duong Vo Hung. Interview, 24 January 1998.

Favro, Gianni. Interview, 6 March 1998.

Fiddes, Nick. Meat : A natural symbol. London : Routledge, 1991.

Garcia, Silvia. Interview, 27 June 1997.

Gehring, Wes D.,ed. Handbook of American Film Genres. U.S.A. : Greenwood Press, 1988.

Griffin, Stuart. Japanese food and cooking. Tokyo : Tuttle, 1985.

Kogue, Naomi. Interview, 10 January 1998.

McQuail, Dennis. Mass communication theory : An introduction. 3rd ed. London : Sage, 1994.

Monaco, James. American film now : the people, the power, the money, the movies. New York : Plume, 1979.

Nakano, Akiko. Interview, 17 February 1998.

Nguyen Auh Duc. Interview, 13 December 1997.

Nguyen Thi Thanh Huong. Interview, 13 December 1997.

Nichols, Bill, ed. Movies and methods : An anthrology. Berkeley : California Press, 1976.

Richie, Donald. A taste of Japan. Japan : Kodansha international, 1986.

Rozin, P. and Nemeroff, C.J. (1990) The laws of sympathetic magic : A psychological analysis of similarity and contagion. In J. Stigler, G.Herdt and R.A. Shweder (eds), Cultural Psychology : Essays on Comparative Human Development (pp.205-232). Cambridge, England : Cambridge University Press.

Spillane and Sherlock. Colour me beautiful & looking your best color, makeup, and style. London : Madison Books, 1995.

Tanaka, Shuko. Interview, 21 March 1998.

Weiner, Hal. World of cooking. New York : Macmillan, 1983.

Wetterau, Bruce. Macmillan concise dictionary of world history. New York : Macmillan, 1983.

Xue, Sun. Interview, 28 February 1998.

Yoshida, Kazuhiko. Interview, 19 February 1998.

Zanon Sa-Nguankaeo, Graziella. Interview, 3 February 1998.

ภาคผนวก

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Tampopo (Japan, 1986)

หญิงหม้ายชาวญี่ปุ่นหน้าตาดีชื่อ แทมโปโป เป็นเจ้าของร้านบะหมี่ซึ่งกิจการไม่ประสบความสำเร็จสืบเนื่องจากรสชาติของบะหมี่ การบริการ และบรรยากาศภายในร้านไม่เป็นที่ถูกใจลูกค้า คืนวันหนึ่ง ชายคนขับรถบรรทุกกับคู่หูของเขาแวะเข้าไปกินบะหมี่และกล่าวติบะหมี่อย่างตรงไปตรงมา แทมโปโปจึงเริ่มมองเห็นข้อบกพร่องในการทำบะหมี่ของเธอและเกิดความมุมานะที่จะสร้างความสำเร็จให้กับร้านบะหมี่แห่งนี้ให้จงได้ เธอจึงขอร้องชายคนขับรถบรรทุกให้ช่วยเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำเธอทั้งในเรื่องของการทำบะหมี่ให้มีรสชาติอร่อยรวมถึงการบริการลูกค้า ชายคนขับรถบรรทุกผู้มีใจอารีตกลงใจจะช่วยเหลือแทมโปโปเพราะเห็นแก่ความตั้งใจจริงของเธอ เขาเริ่มต้นด้วยการฝึกแทมโปโปให้มีความชำนาญในการเตรียมบะหมี่ในเวลาอันสั้นเพื่อเอาใจลูกค้า ต่อจากนั้น ชายคนขับรถบรรทุกได้พาแทมโปโปตระเวนไปตามร้านบะหมี่ที่มีชื่อเสียงเพื่อให้เธอได้ศึกษาข้อดีข้อด้อยของการทำบะหมี่ในแต่ละร้านและเรียนรู้ถึงเทคนิคในการสร้างความสำเร็จให้กับร้านแทมโปโปตระเวนศึกษาศิลปะในการทำและค้าขายบะหมี่ด้วยความอดทนเพียรพยายาม ชายคนขับรถบรรทุกยังได้พาแทมโปโปไปรู้จักกับปรมาจารย์ทางด้านการทำบะหมี่ซึ่งเต็มใจที่จะถ่ายทอดเคล็ดลับต่าง ๆ ในการทำบะหมี่ให้แก่เธอ ต่อมา แทมโปโปได้ช่วยชีวิตเศรษฐีชราผู้หนึ่งซึ่งเกือบจะเสียชีวิตเพราะขนมชิรูโกะที่กลืนเข้าไปเกิดติดคอ เศรษฐีชราจึงตอบแทนบุญคุณของเธอด้วยการให้พ่อครัวประจำบ้านชื่อ ชูเฮ ไปช่วยเหลือฝึกฝนแทมโปโปเกี่ยวกับศิลปะการทำบะหมี่อีกแรงหนึ่ง และชูเฮก็ได้ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการทำบะหมี่ที่เขามีให้กับแทมโปโป ด้วยความช่วยเหลือจากชายคนขับรถบรรทุกและคู่หูของเขา ปรมาจารย์ทางด้านบะหมี่ และพ่อครัวฝีมือดีอย่างชูเฮ ในที่สุด แทมโปโปก็สามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงศิลปะในการทำบะหมี่และเทคนิคการบริการลูกค้าได้อย่างถ่องแท้ลึกซึ้ง แทมโปโปยังได้รับความช่วยเหลือจากชายที่มาติดพันเธอในการช่วยออกแบบตกแต่งร้านที่เก่าแก่มอซอให้กลายเป็นร้านใหม่ที่ดูสวยงามสะอาดตาและได้ตั้งชื่อร้านเสียใหม่ว่า "แทมโปโป" ตามชื่อของเธออีกด้วย เมื่อรสชาติของบะหมี่ การบริการ และบรรยากาศของร้านเป็นที่ถูกอกถูกใจลูกค้า กิจการร้านบะหมี่ของแทมโปโปจึงเจริญรุดหน้าและได้รับความนิยมจากลูกค้าที่มาเข้าแถวคอยกินบะหมี่ยาวเหยียด แทมโปโปมีความสุขมากที่ความฝันของเธอเป็นจริงได้ในที่สุด ส่วนบรรดาผู้ที่ช่วยเหลือเธอจนประสบความสำเร็จต่างก็แยกย้ายกันไปตามทางของตัวเอง

กำกับการแสดงโดย : Juzo Itami (เพิ่งเสียชีวิตเมื่อปี 2540)

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Babette's Feast (Denmark, 1987)

สตรีฝรั่งเศสชื่อว่า บาแบต แม่ครัวมือหนึ่งในภัตตาคารหรูหรากลางกรุงปารีสซึ่งผจญกับภัยสงครามกลางเมืองฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1871 ซึ่งคร่าชีวิตลูกและสามีเธอจนหมด ได้อพยพไปขอพักอาศัยอยู่กับสตรีชราสองพี่น้องชื่อมาร์ติน่าและฟิลิปป้าในหมู่บ้านริมทะเลในประเทศเดนมาร์กโดยขอทำงานรับใช้สตรีทั้งสอง หมู่บ้านแห่งนี้เป็นที่อยู่ของชุมชนชาวคริสต์นิกายลูเธอร์รันที่เคร่งศาสนาโดยมีมาร์ติน่าและฟิลิปป้าเป็นผู้นำทางศาสนาสืบต่อจากบิดาผู้ล่วงลับของพวกเธอ หน้าที่ความรับผิดชอบของสตรีชราทั้งสองคือการเป็นผู้นำร้องเพลงสวดสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าและทำอาหารไปแจกจ่ายให้กับคนชรา คนป่วย และผู้ยากไร้ในชุมชน ชุมชนชาวคริสต์แห่งนี้มีความเชื่อมั่นว่า ความศรัทธาในองค์พระเยซูเจ้าแต่เพียงอย่างเดียวสามารถนำพามนุษย์ไปสู่ชีวิตที่เป็นนิรันดร์ภายหลังความตายในโลกนี้ได้และการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายและสมถะจะช่วยชำระล้างและฝึกฝนจิตใจของคนให้บริสุทธิ์ได้ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงใช้อาหารพื้นบ้านที่มีชื่อว่า "Ale Bread" ซึ่งทำจากปลาค้อดแห้งบดผสมขนมปังแข็ง ๆ แล้วเคี่ยวจนเดือด เป็นเครื่องฝึกจิตใจมิให้ลุ่มหลง ยึดติดอยู่กับกิเลสอันเกิดจากรูป รส และกลิ่นของอาหาร แม้ว่าบาแบตอดไม่ได้ที่จะนึกเปรียบเทียบอาหารพื้นบ้านอย่าง Ale Bread ที่เธอต้องปรุงและกินอยู่ทุกวันกับอาหารฝรั่งเศสแท้ ๆ อันเลิศรสและหรูหราที่เธอเคยปรุง แต่บาแบตก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะพูดอะไรได้ ตลอดเวลา 14 ปีที่บาแบตทำงานรับใช้มาร์ติน่าและฟิลิปป้า สองพี่น้องได้เรียนรู้ว่า การมาอยู่ของแบตช่วยลดภาระเกี่ยวกับการทำงานบ้านและทำอาหารไปแจกจ่ายได้เป็นอย่างมาก นอกจากนั้น บาแบตยังมีความสามารถในการปรุงอาหารและยังฉลาดในการใช้จ่ายเงิน สตรีชราสองพี่น้องจึงเกิดความผูกพันทางใจกับสาวรับใช้ชาวฝรั่งเศสผู้นี้เป็นอย่างมาก ต่อมา เมื่อบาแบตได้รับแจ้งจากทางฝรั่งเศสว่า เธอถูกรางวัลลอตเตอรี่ที่เพื่อนของเธอซื้อให้ทุกปี มาร์ติน่าและฟิลิปป้าจึงรู้สึกใจหายและเสียใจอยู่ลึก ๆ เมื่อคิดว่าบาแบตจะต้องเดินทางกลับไปยังฝรั่งเศสอย่างแน่นอนแต่ก็พยายามไม่แสดงความรู้สึกอะไร ในระหว่างนั้นมาร์ติน่าและฟิลิปป้ากำลังคิดจะจัดเลี้ยงอาหารค่ำแก่สมาชิกในชุมชนในโอกาสรำลึกครบรอบวันเกิดปีที่ 100 ของบิดาผู้ล่วงลับ แต่จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่งในการเลี้ยงอาหารครั้งนี้ก็เพื่อเรียกความสัมพันธ์และมิตรภาพอันดีในชุมชนให้กลับคืนมาหลังจากกาลเวลาที่ผ่านไปได้สร้างความเบาะแว้งและแตกสามัคคีขึ้นในหมู่ชุมชนชาวคริสต์แห่งนี้ บาแบตได้ขออาสาเป็นคนรับผิดชอบเรื่องอาหารค่ำครั้งนี้ด้วยเงินที่เธอได้มาจากการถูกรางวัลลอตเตอรี่ และอาหารที่เธอต้องการจะปรุงเลี้ยงชุมชนชาวคริสต์ รวมทั้งแขกรับเชิญพิเศษอย่างท่านนายพลซึ่งในอดีตเคยมารักมาร์ติน่าแต่แล้วก็ตัดใจจากไปเพราะต้องการจะประสบความสำเร็จในอาชีพการงานมากกว่า มาร์ติน่าและฟิลิปป้าซึ่งคิดว่าคำขอของบาแบตครั้งนี้จะเป็นครั้งแรกและครั้งสุดท้ายก่อนที่เธอจะเดินทางกลับฝรั่งเศสได้ตกลงในอนุญาตให้ตามที่บาแบตขอ แต่ในทันทีที่มาร์ติน่าและฟิลิปป้าได้เห็นส่วนผสมของอาหารค่ำแบบฝรั่งเศสแท้ที่บาแบตเดินทางไปสั่งซื้อมาด้วยตัวเอง ส่วนผสมของอาหารซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่ไม่คุ้นเคย

และมีราคาแพงลิ่วได้สร้างความไม่สบายใจให้กับทั้งสองว่า อาหารค่ำมื้อนี้จะต้องนำไปสู่การเกิดความไม่สงบทางด้านจิตใจ และเป็นการปลดปล่อยพลังอำนาจอันชั่วร้ายที่มาจากความรุนแรงจากการฆ่าส่วนประกอบที่ยังเป็น ๆ อยู่ อย่างเช่น ตะพาบน้ำและนกกระทา แต่ทั้งสองก็ไม่อาจพูดอะไรได้เพราะเป็นคนอนุญาตบาแบตเอง มาร์ติน่าและฟิลิปป้าจึงนำความไม่สบายใจนี้ไปบอกกล่าวแก่ชุมชนและเอ่ยขอโทษที่เป็นต้นเหตุให้ทุกคนต้องมาเผชิญกับอาหารซึ่งไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อน ชุมชนชาวคริสต์จึงต่างตกลงใจที่จะไม่ปริปากใด ๆ เกี่ยวกับอาหารของบาแบตเลย เพราะถือว่าอาหารมีความสำคัญเพียงแค่ทำให้มีชีวิตรอดเพื่ออยู่รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ในที่สุดอาหารค่ำแบบฝรั่งเศสแท้ที่บาแบตตั้งใจปรุงอย่างสุดฝีมือกลับมิได้ส่งผลร้ายตามที่คนในชุมชนหวาดหวั่นเพราะความสุข ความอิ่มเอมใจที่ได้รับจากอาหารกลับทำให้ผู้ได้กินอาหารเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางจิตวิญญาณ และต่างให้อภัยในความผิดพลาดของกันและกัน เพราะระลึกได้ถึงคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าและของศาสบริกร บิดาของมาร์ติน่าและฟิลิปป้าที่เคยสั่งสอนให้รักใคร่กัน ด้วยเหตุนี้ ความคับข้องใจและความไม่เข้าใจกันที่เกิดขึ้นในหมู่ชุมชนชาวคริสต์ในระยะหลัง ๆ จึงได้รับการประสานรอยร้าว อาหารค่ำของบาแบตได้ทำให้ความรัก มิตรภาพ และความสงบสุขก็ได้กลับคืนมาสู่ชุมชนนี้อีกครั้ง ส่วนตัวนายพลเอง เมื่อได้มีช่วงเวลาแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางจิตวิญญาณร่วมกับมาร์ติน่า แม้จะเป็นเพียงชั่วเวลานั้น ๆ แต่ก็ทำให้นายพลฉุกคิดได้ว่าการตัดสินใจจากลาเธอไปในอดีตเพื่อไปไขว่คว้าความสุขฉาบฉวยทางโลกนั้นเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาดเพียงใด นายพลจึงได้สารภาพความในใจกับมาร์ติน่าก่อนจะจากไปว่า แม้ว่าตัวเขาไม่อาจทำให้ทุกอย่างคืนมาได้ แต่จากนี้ไปจิตวิญญาณของเขาจะมาอยู่กับเธอ และจะไม่ยอมจากเธอไปไหนอีกตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ เมื่องานเลี้ยงอาหารค่ำคืนนั้นจบลงด้วยความสุขของทุกฝ่าย บาแบตได้บอกสิ่งที่ไม่มีใครล่วงรู้เกี่ยวกับตัวเธอให้กับมาร์ติน่าและฟิลิปป้าฟังว่า ในอดีต เธอเป็นแม่ครัวในภัตตาคารหรูหราในปารีสที่นายพลเคยไปกินอาหาร นอกจากนั้น เธอไม่เคยคิดที่จะกลับไปฝรั่งเศสเพราะเธอไม่เหลือใครอีกแล้วในชีวิต และที่สำคัญ เธอได้ใช้จ่ายเงินรางวัลทั้งหมดจำนวนถึง 40,000 ฟรังก์ ไปในการจัดเตรียมอาหารค่ำแบบฝรั่งเศสแท้ ๆ จนหมดสิ้น

กำกับการแสดงโดย : Gabriel Axel

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่องฉลุย 1 (2531)

ป๋องกับโต้งเป็นบัณฑิตตกงานที่ได้มาเจอกันโดยบังเอิญและกลายมาเป็นเพื่อนคู่หูกัน ทั้งคู่ต่างฝันที่จะเป็นนักร้องนักดนตรีที่โด่งดังมีชื่อเสียงให้ได้ในสักวัน แต่ในชีวิตจริง โอกาสที่จะทำความฝันให้เป็นจริงมันช่างยากเย็นแสนเข็ญ เพราะพอไปสมัครงานตามบริษัทและค่ายเพลงต่าง ๆ ก็ถูกปฏิเสธมาตลอด ความไม่มีจะกินบังคับให้ป๋องกับโต้งจำต้องละทิ้งความฝันชั่วคราวแล้วหันไปสมัครงานทั่ว ๆ ไปที่จะทำให้มีเงินมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง แต่กว่าจะมีคนรับก็แสนจะลำบากและถึงรับแล้วก็อยู่ได้ไม่ทน ฐานะของสองหนุ่มจึงเป็นแบบลุ่ม ๆ ดอน ๆ มีกินบ้างไม่มีกินบ้าง ต่อมา ป๋องกับโต้งบังเอิญไปแอบหลงรักสาวใกล้บ้านคนเดียวกันชื่อว่าตุ๊กตา ความต้องการจะพิชิตใจสาวตุ๊กตาและญาติผู้ใหญ่ของเธอ ทำให้ป๋องกับโต้งครุ่นคิดที่จะหางานอะไรก็ได้ทำเพื่อจะได้ไม่อยู่ในสภาพที่ได้ชื่อว่า "ตกงาน" ในที่สุด ทั้งสองคนก็ตกลงจะขายขนมครกเพราะลงทุนไม่สูงนักและฟังดูเป็นไทย ๆ ดี ขนมครกที่ป๋องกับโต้งขายคือ "ขนมครกเจ็ดสี" ที่มีสีสันสวยงามฉูดฉาดชวนกิน ปรากฏว่า กิจการขายขนมครกของทั้งสองเจริญรุ่งโรจน์ขายดีมีลูกค้าติดใจมากมาย และยังมีพ่อค้ามาสั่งขนมครกเจ็ดสีไปขายตามร้านค้าและห้างสรรพสินค้าอีกด้วย ป๋องกับโต้งจึงมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ต่อมา จากคำแนะนำของน้าของตุ๊กตา ป๋องกับโต้งได้คิดจะทำขนมครกที่มีสาระที่ผสมวิตามินและสารอาหารออกขายแทนขนมครกเจ็ดสีเพื่อเป็นการคืนสิ่งที่ดี ๆ ให้ลูกค้า ปรากฏว่ากิจการพังลงไม่เป็นท่า นอกจากป๋องกับโต้งจะถูกตำหนิด่าว่าจากบรรดาพ่อค้าที่มาสั่งขนมครกแล้ว ทั้งสองก็ต้องกลับไปตกงานเหมือนเดิมจนเกือบท้อแท้หมดหวังในชีวิต และโต้งคิดจะเดินทางกลับบ้านที่ต่างจังหวัด แต่ในที่สุด ทั้งป๋องและโต้งก็นึกขึ้นได้ว่าชีวิตคือการต่อสู้ ทั้งสองจึงฮึดสู้ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง และคราวนี้พวกเขาก็ดูจะมีความหวังมากขึ้นทั้งในด้านการงานและความรัก เมื่อป๋องกับโต้งได้รับจดหมายตอบรับเข้าทำงานและเรียกสัมภาษณ์ และได้พบกับตุ๊กตาที่มาหาถึงบ้าน

กำกับการแสดงโดย : อดิเรก วัฏลีลา (อังเคิ้ล)

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง The Cook, The Thief, His Wife and Her Lover

(Netherlands/France, 1989)

สปิก้านักเลงเจ้าพ่อจอมกักขฬะผู้ร่ำรวยเงินทองจากการข่มขู่กรรโชกทรัพย์คนอื่น พยายามที่จะยกระดับตนเองให้เทียบเท่าคนในวงสังคมชั้นสูงด้วยการพาภรรยาสาวสวยท่าทางเป็นผู้ดีนามว่าจอร์จิน่า พร้อมด้วยลูกสมุนจอมหยาบคายไปกินอาหารฝรั่งเศสที่ภัตตาคาร Le Hollandais ที่ตัวเองเป็นเจ้าของ และมีริชาร์ด พ่อครัวฝีมือเยี่ยมชาวฝรั่งเศสเป็นผู้รับผิดชอบดูแลเรื่องอาหารและกิจการภายในภัตตาคาร แม้สปิก้าพยายามทำตัวเป็นผู้มีรสนิยมด้านอาหารการกินด้วยการสั่งสอนมารยาทบนโต๊ะอาหารให้แก่ลูกสมุนตัวเองและพยายามออกเสียงเรียกชื่ออาหารภาษาฝรั่งเศสแบบผิด ๆ ถูก ๆ แต่สปิก้าก็ไม่สามารถที่จะปิดบังซ่อนเร้นพฤติกรรมที่ไร้การอบรมและมารยาทแสนทรามของเขาได้เพราะสิ่งเหล่านี้ได้แสดงออกมาอย่างชัดเจนผ่านพฤติกรรมบนโต๊ะอาหารอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสียงเอะอะเอ็ดตะโร การเรอเสียงดังลั่น การพูดจาหยาบคายสกปรกและลามกอนาจาร การทำร้ายลูกสมุนหรือแขกที่มากินที่ภัตตาคารแห่งนี้ หรือแม้แต่การลวนลามหรือข่มขู่ภรรยาตัวเองต่อหน้าคนอื่น ๆ พฤติกรรมเหล่านี้ได้สร้างความเบื่อหน่ายและความรู้สึกชิงชังให้แก่จอร์จิน่าภรรยาผู้รู้ซึ้งถึงความหยาบช้าของสปิก้าดีกว่าใคร เพราะเธอเคยถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจมาจนนับครั้งไม่ถ้วน ขณะที่จอร์จิน่ากำลังเบื่อหน่ายสปิก้าอย่างสุดขีดนั้นก็บังเอิญเหลือบไปเห็นไมเคิล ลูกค้าประจำของภัตตาคาร กำลังก้มหน้าก้มตาอ่านหนังสือไปพร้อมกับกินอาหารอย่างไม่สนใจใคร จอร์จิน่ารู้สึกสนใจในตัวชายวัยกลางคนผู้นี้ขึ้นมาและแอบมองไมเคิลบ่อย ๆ โดยที่สปิก้าไม่ได้สังเกตเนื่องจากกำลังคุยโม้โอ้อวดความรวยของตนบนโต๊ะอาหารอยู่ เมื่อไมเคิลสังเกตเห็นก็สบตาเธอตอบเช่นกัน ในที่สุด จอร์จิน่าและไมเคิลก็แอบไปร่วมรักกันในห้องครัวของภัตตาคาร โดยความรู้เห็นเป็นใจของริชาร์ดพ่อครัวซึ่งสงสารเห็นใจจอร์จิน่าที่สุด เมื่อสปิก้าได้ล่วงรู้ความจริงก็อาละวาดอย่างหนักแต่ก็หาตัวจอร์จิน่าไม่พบเสียแล้ว เพราะริชาร์ดได้ช่วยให้จอร์จิน่าและไมเคิลหลบหนีไปจากภัตตาคาร และทั้งสองก็ไปซ่อนตัวอยู่ที่หอสมุดที่ไมเคิลทำงานอยู่ แต่ในที่สุด สปิก้าก็ตามจนเจอและฆ่าไมเคิลตายโดยการเอาหนังสือยัดปาก เมื่อจอร์จิน่ากลับมาพบศพของไมเคิลเข้าก็เกิดความโกรธแค้นถึงขีดสุด เธอจึงขอร้องให้ริชาร์ดช่วยปรุงศพของไมเคิลและใช้ปืนบังคับให้สปิก้ากินศพไมเคิลต่อหน้าทุก ๆ คนที่เคยตกเป็นเหยื่อความชั่วช้าของสปิก้า แม้สปิก้าจะขยะแขยงเพียงใดแต่ความรักตัวกลัวตายมีมากกว่า เขาจึงยอมกินศพของไมเคิล แต่สปิก้าก็ไม่ได้รับอนุญาตให้มีชีวิตรอดมาสร้างความเดือดร้อนแก่คนอื่นอีก จอร์จิน่ายิงสปิก้าตายอย่างอนาถท่ามกลางความสะใจของทุกคนในที่นั้น

กำกับการแสดงโดย : Peter Greenaway

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Like Water for Chocolate (Mexico, 1992)

ครอบครัว เด ลา การ์ซา เป็นเจ้าของไร่ทางตอนเหนือของเม็กซิโก ครอบครัวนี้ประกอบไปด้วยสมาชิก 4 คน ได้แก่ มาม่าเอเลน่า และลูกสาว 3 คนมีชื่อว่า โรเซาร่า เกอร์ทรูดิส และติต้า ตระกูลเด ลา การ์ซา มีประเพณีเก่าแก่ที่สืบทอดกันมาช้านานว่า ลูกสาวคนสุดท้องจะต้องรับหน้าที่ในการปรนนิบัติดูแลมารดาไปจนตายและไม่สามารถแต่งงานได้ ติต้าลูกสาวคนสุดท้องดูจะมีญาณพิเศษที่ล่วงรู้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาแล้วว่าชีวิตภาย ภาคหน้าของเธอจะต้องพบกับความระทมทุกข์และต้องผูกพันอยู่กับครัว เพราะติต้าคลอดออกมาในครัวพร้อมกระแสธารน้ำตาที่ไหลทะลักแทนที่จะเป็นเลือด นาชาคนครัวเป็นผู้ที่เลี้ยงดูติต้ามาตั้งแต่แรกเกิดเพราะมาม่าเอเลน่าไม่มีน้ำนมเลี้ยงติต้า สืบเนื่องจากอาการตกใจที่ต้องสูญเสียสามีไปไม่นาน ติต้าเติบโตขึ้นมาอย่างชาญฉลาดและแข็งแรงอยู่ภายในครัว เธอได้เรียนรู้การทำครัวมาตั้งแต่เล็กแต่น้อยโดยมีนาชาเป็นคนสอน แต่ไหนแต่ไรมาติต้าจะถูกมาม่าเอเลน่า ดุและตำหนิอยู่บ่อย ๆ เพราะนางรู้สึกว่า ติต้าเป็นเด็กหัวรั้นและพยายามจะฝ่าฝืนคำสั่งอยู่เสมอ ติต้าได้เติบโตเป็นหญิงที่สวยงามและอ่อนหวาน ที่สำคัญ ยังมีฝีมือในการทำอาหารเป็นเลิศ ติต้ามีรักแรกและรักเดียวในชีวิตกับเปโดร มุสกิส ชายหนุ่มรูปงามผู้หลงรักเธอเช่นกัน แต่ความรักของพวกเขาก็ไม่อาจสมหวังได้เพราะมาม่าเอเลน่าปฏิเสธอย่างไร้เยื่อใยไม่ให้ติต้าได้แต่งงาน แต่เปโดรก็ตอบรับข้อเสนอของมาม่าเอเลน่าในการแต่งงานกับโรเซาร่าพี่สาวของติต้าแทน เพราะเห็นว่า เป็นหนทางเดียวที่จะทำให้เขามีโอกาสอยู่ใกล้ชิดติต้า สิ่งนี้ได้สร้างความผิดหวังเสียใจให้กับติต้าเป็นอย่างมากจนเธอร้องไห้ออกมาขณะกำลังเตรียมขนมเค้กสำหรับงานเลี้ยงแต่งงานของพี่สาว ปรากฏว่า ทุกคนที่ได้ชิมเค้กแต่งงานที่ติต้าทำต่างเกิดความโหยหารักแท้ในชีวิตและไม่อาจกลั้นน้ำตาแห่งความเสียใจไว้ได้ และอาการอาเจียนอย่างรุนแรงยังเกิดตามมาหลังจากการร้องไห้ เมื่อนาชาตายไป ติต้าได้รับหน้าที่เป็นแม่ครัวประจำบ้านแต่เพียงผู้เดียว และต้องคอยผจญกับสายตาจ้องจับผิดของมาม่าเอเลน่าที่สังเกตพฤติกรรมระหว่างติต้ากับเปโดร ความรู้สึกไม่สบายใจและอึดอัดทำให้ติต้าเรียนรู้วิธีที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกรักและความปรารถนาซึ่งไม่อาจแสดงออกได้โดยตรงผ่านอาหารที่เธอทำอย่างนกกระทาอบซอสกลีบกุหลาบ และอาหารนี้ได้ส่งผลกระทบต่อเปโดรและเกอร์ทรูดิส เปโดรนั้นถึงกับเคลิบเคลิ้มและรู้สึกถึงความรักความปรารถนาที่ติต้ามีต่อเขา ส่วนเกอร์ทรูดิส อาหารที่เต็มไปด้วยความรักความปรารถนาของติต้าได้ทำให้เธอเร่าร้อนจนทนไม่ได้และหนีตามนายทหารหนุ่มหัวหน้าทัพปฏิวัติไปในที่สุด ต่อมา โรเซาร่าให้กำเนิดลูกชายชื่อโรแบร์โต้ และติต้าทำหน้าที่เลี้ยงดูหลานด้วยน้ำนมที่จู่ ๆ ก็ไหลออกมาจากอกของคนโสดอย่างเธอ เพราะติต้ารู้สึกเวทนาหลานที่ร้องไห้ด้วยความหิวโหย ต่อมา มาม่าเอเลน่าซึ่งหวาดระแวงในความสัมพันธ์ระหว่างเปโดรและติต้าได้สั่งให้ให้เปโดรพาโรเซาร่าและลูกย้ายไปอยู่กับญาติที่เท็กซัส สิ่งนี้นำไปสู่การตายของโรแบร์โต้ที่ไม่ยอมกินอาหารจากใครอีกเลย ความเสียใจทำให้ติต้าเสียสติและไปพักรักษาตัวอยู่กับหมอบราวน์ ซึ่งได้ขอเธอแต่งงานและติต้าก็ตอบตกลง แต่แล้ว ติต้าต้องกลับ

บ้านเมื่อรู้ข่าวการตายของมาม่าเอเลน่าที่เกิดจากน้ำมือของทหารปฏิวัติ ดังนั้น ติต้า เปโดร และโรเซาร่าจึงต้องอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันอีกครั้ง และติต้าก็ได้รับเลี้ยงดูลูกสาวของโรเซาร่าที่มีชื่อว่าเอสเปรันซ่าเพราะพี่สาวมีสุขภาพอ่อนแอ เอสเปรันซ่าจึงรู้สึกผูกพันกับติต้าและกับห้องครัวยิ่งกว่ากับแม่แท้ ๆ ของเธอ ต่อมาในที่สุด ติต้ากับเปโดรก็เกิดมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกันขึ้น และวิญญาณของมาม่าเอเลน่าได้มาปรากฏตัวสาปแช่งติต้าต่าง ๆ นานา ความอดทนของติต้าที่ถึงขีดสุดทำให้เธอเปิดเผยสิ่งที่เธอล่วงรู้เกี่ยวกับการที่มาม่าเอเลน่าเคยลอบมีชู้ และเกอร์ทรูติสเป็นลูกของชู้ ความอับอายขายหน้าทำให้วิญญาณของมาม่าเอเลน่าไปจากชีวิตของติต้า ต่อมา ติต้าได้ปฏิเสธการแต่งงานกับหมอบราวน์โดยให้เหตุผลว่า หญิงไม่บริสุทธิ์อย่างเธอไม่ควรคู่กับเขา ฝ่ายโรเซาร่านั้นจู่ ๆ เธอก็เกิดอาการมีกลิ่นปากอย่างรุนแรง อาหารไม่ย่อย และอ้วนฉุขึ้นมาอย่างไม่มีสาเหตุและได้ขอร้องติต้าให้ช่วยแก้ไขปัญหาของเธอ แต่ต่อมา เมื่อโรเซาร่าได้ล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างสามีและน้องสาว เธอก็ได้ด่าว่าติต้าอย่างรุนแรงและบอกว่าเธอจะสืบทอดประเพณีของตระกูลเอาไว้โดยไม่ให้เอสเปรันซ่าได้แต่งงาน อารมณ์ของติต้าที่เคยเยือกเย็นได้จึงทวีความร้อนระอุเหมือนน้ำที่ใช้สำหรับชงชอคโกแลต ติต้านึกสาปแช่งขอให้คำพูดที่น่ารังเกียจของโรเซาร่าจงเน่าบูดอยู่ภายในท้องของพี่สาวจะได้ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ใครอีก หลังจากนั้นไม่กี่ปี โรเซาร่าก็เสียชีวิตด้วยอาการอาหารไม่ย่อยอย่างรุนแรง เมื่อเอสเปรันซ่าเติบโตขึ้นก็ได้แต่งงานกับลูกของหมอบราวน์ และในงานเลี้ยงนี้ ได้เกิดเหตุการณ์ประหลาดขึ้นเมื่อทุกคนที่ได้กินพริกหยวกสอดไส้ของติต้าเกิดอารมณ์รักจนห้ามไม่อยู่และถึงกับจับคู่วิ่งเตลิดไปหาที่พลอดรักกัน ภายหลังงานเลี้ยง ติต้าและเปโดรได้ไปร่วมรักกันและทำให้เปโดรหัวใจวายตาย ติต้าเสียใจอย่างมากและนึกถึงคำพูดของหมอบราวน์ที่บอกกับเธอว่า "ถ้าหากอารมณ์ที่รุนแรงจุดไม้ขีดไฟทั้งหมดที่มีอยู่ในตัวของเราทันที ก็จะทำให้เกิดความสว่างไสวที่ส่องแสงไปไกลเกินกว่าที่ตาของเราจะเห็น ทำให้เกิดช่องทาง ซึ่งเราลืมไปแล้วนับตั้งแต่ลืมตาขึ้นมาดูโลก" ติต้าต้องการที่จะดับความอ้างว้างที่ทำให้เธอหนาวยะเยือกจึงตัดสินใจกินไม้ขีดไฟทีละก้าน ๆ เพื่อหวังให้เกิดความสว่างไสวที่อาจนำเธอไปพบกับเปโดร ณ ต้นกำเนิดแห่งชีวิต ปรากฏว่า ได้เกิดเปลวไฟลุกลามจากกายเธอและมอดไหม้บ้าน เด ลา การ์ซาจนหมดสิ้น คงเหลือไว้แต่เพียงตำราทำอาหารกึ่งบันทึกส่วนตัวของติต้าซึ่งได้สืบทอดไปสู่ลูกหลาน

กำกับการแสดงโดย	:	Alfonso Arau
หมายเหตุ	:	ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์ ครั้งที่ 65 สาขาภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศยอดเยี่ยม
	:	ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลลูกโลกทองคำ ปี 1993 สาขาภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศยอดเยี่ยม

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง The Scent of Green Papaya (Vietnam/France, 1993)

หมุย เด็กหญิงชาวเวียดนามวัยเพียง 10 ปี ต้องเดินทางจากบ้านเกิดที่ยากจนในชนบทเพื่อมาทำงานรับใช้ครอบครัวค้าขายที่ค่อนข้างมีฐานะในกรุงไซง่อนในปี 1950 ความซื่อไร้เดียงสา ความขยันขันแข็ง และความที่หมุยมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับลูกสาวคนเล็กของนายหญิงที่เสียชีวิตไป ทำให้นายหญิงเอ็นดูและเมตตาหมุยมาก นายหญิงจึงปฏิบัติต่อเธอเหมือนลูกมากกว่าจะเป็นเด็กรับใช้ ทุก ๆ วัน หมุยมีหน้าที่รับผิดชอบในการทำกับข้าวหุงหาอาหาร ปัดกวาดเช็ดถู รดน้ำต้นไม้ และซักเสื้อผ้า เมื่อหมุยมีเวลาว่าง หมุยใช้เวลานั่งมองและสังเกตธรรมชาติรอบตัวบริเวณสวนหลังบ้าน ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ใบหญ้าหรือสัตว์ตัวเล็ก ๆ แต่สิ่งหมุยให้ความสนใจเป็นพิเศษคือ มะละกอ เพราะหมุยชอบมองยางและเมล็ดในสีขาวสะอาด และชอบสูดกลิ่นหอมสดชื่นของมะละกอ นอกจากนี้ มะละกอยังเป็นอาหารที่หมุยนำมาปรุงอาหารเป็นประจำ เวลาผ่านไป 10 ปี หมุยเติบโตเป็นสาวสะพรั่งซึ่งยังคงความเป็นคนซื่อบริสุทธิ์ จริงใจ และขยันขันแข็ง ต่อมา ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ นายหญิงจำเป็นต้องส่งหมุยไปทำงานรับใช้บ้านคุณเขียนเพื่อนของลูกชายคนโตของครอบครัวนี้ คุณเขียนเป็นชายหนุ่มหน้าตาดี ร่ำรวย มีการศึกษา และเป็นคนที่หมุยแอบรักและชื่นชมมานาน คุณเขียนมีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบตะวันตก เห็นได้จากการอาหารการกิน อาชีพนักแต่งเพลงคลาสสิค การแต่งกาย และคู่หมั้นสาวของเขาก็มีลักษณะเหมือนสาวตะวันตกมากกว่าสาวเวียดนามแท้ ๆ อย่างหมุย ตอนแรกคุณเขียนไม่ได้สนใจหมุยนักเพราะต่างคนก็ต่างทำงานของตัวเอง แต่ความขยันขันแข็ง เป็นแม่บ้านแม่เรือน และความซื่อสัตย์จงรักภักดีของหมุยทำให้คุณเขียนเกิดสะดุดใจในตัวหมุยขึ้นมา ยิ่งได้มาเห็นหน้าตาท่าทางตามแบบฉบับกุลสตรีเวียดนามของหมุย คุณเขียนจึงเกิดความพึงพอใจในตัวเธอ ในที่สุด คุณเขียนก็เลิกรากับคู่หมั้นสาวสมัยใหม่ หันมารักใคร่หมุยและยกย่องเธอเป็นภรรยาอย่างออกหน้าออกตา

กำกับการแสดงโดย	:	Tran Anh Hung
หมายเหตุ	:	ชนะเลิศรางวัล Camera d' Or จากงานประกวดภาพยนตร์ที่เมืองคานส์ ปี 1993
	:	ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์ปี 1993 สาขาภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศยอดเยี่ยม

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Eat Drink Man Woman (Taiwan, 1994)

ครอบครัวจีนในกรุงไทเป ไต้หวัน ครอบครัวหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิก 4 คน คือ ชู ผู้เป็นพ่อกับลูกสาว 3 คนชื่อ เจียเจน เจียเชินและเจียหนิง ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของไต้หวันในช่วงระยะเวลากว่าสี่ทศวรรษที่ผ่านมา ลักษณะการสังคมเมืองได้ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจีนครอบครัวนี้ที่ไม่ค่อยจะราบรื่นอยู่แล้วให้ตึงเครียดยิ่งกว่าเก่า เพราะวัน ๆ ทุกคนต่างมีงานที่จะต้องทำนอกบ้าน ยุ่งอยู่กับชีวิตส่วนตัวจนแทบไม่มีเวลาสนใจคนในครอบครัวเดียวกัน โดยเฉพาะลูกสาว 3 คน 3 สไตล์ของชูที่ต่างก็มีกิจกรรมนอกบ้าน กล่าวคือ เจียเจนมีอาชีพเป็นคุณครูผู้คร่ำเคร่งกับชีวิตจนดูน่าเบื่อและยังไม่มีท่าทีว่าจะได้แต่งงานทั้งที่มีอายุ 30 ปีแล้ว เจียเชินลูกสาวคนรองที่สวย เก่ง ฉลาด ก็คร่ำเคร่งอยู่กับงานในตำแหน่งผู้บริหารบริษัทสายการบินและมีชีวิตที่รักเสรีแบบตะวันตก เมื่อมีเวลาก็จะแวะไปร่วมหลับนอนกับแฟนหนุ่มคู่ขาเป็นประจำ และเจียหนิงลูกคนสุดท้องที่กำลังเรียนมหาวิทยาลัยและทำงานพิเศษเป็นพนักงานร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด ชูไม่อยากเห็นครอบครัวที่มีสภาพต่างคนต่างอยู่จึงได้กำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันที่ทุกคนในครอบครัวจะต้องมาร่วมกินอาหารค่ำด้วยกัน ชูซึ่งมีอาชีพเป็นพ่อครัวมือหนึ่งประจำโรงแรมหรูหราของไต้หวันได้จัดเตรียมอาหารค่ำอย่างสุดฝีมือเพื่อทำให้อาหารมื้อนั้นกลายเป็นมื้อพิเศษของครอบครัว แต่ปรากฏว่า มื้ออาหารค่ำทุกวันอาทิตย์กลับกลายเป็นมื้อที่สร้างความอึดอัดให้กับทุกคนเพราะไม่มีใครรู้ว่าจะคุยอะไรดี และเมื่อเริ่มมีการพูดคุยกันเกิดขึ้นก็ดูเหมือนว่าจะนำไปสู่การทะเลาะหรือความไม่สบายใจของคนใดคนหนึ่งเสียทุกครั้งไป โดยเฉพาะชูกับเจียเชินซึ่งไม่เข้าใจกันมานานเพราะในอดีต ชูบังคับให้เจียเชินเลิกเข้ามายุ่งเกี่ยวในครัวเพราะต้องการให้ลูกหันไปเอาดีทางด้านการศึกษา ทั้งที่เจียเชินได้สายเลือดและพรสวรรค์ในการทำอาหารไปจากเขามากกว่าใคร และเมื่อครอบครัวนี้ไม่มีเวลาอื่นที่จะได้อยู่พร้อมหน้ากันเหมือนในเวลาอาหารค่ำวันอาทิตย์ ทุกคนจึงใช้เวลานี้ในการประกาศเรื่องส่วนตัวของตนแก่ครอบครัว ซึ่งนำไปสู่ความไม่สบายใจของคนอื่น โดยเฉพาะกับชู เช่น การที่เจียหนิงประกาศว่า ตั้งท้องกับแฟนหนุ่มวัยรุ่นและได้ขอย้ายออกไปอยู่กับแฟนหนุ่มเป็นเรื่องเป็นราว เจียเชินประกาศว่า จะไปอยู่คอนโดซึ่งซื้อเอาไว้และกำลังอยู่ในช่วงก่อสร้าง ส่วนเจียเจนผู้เคร่งครัดต่อกฎเกณฑ์ในชีวิตมาตลอดจู่ ๆ กลับประกาศว่าเพิ่งไปเข้าพิธีแต่งงานแบบคริสต์กับคนรักมา คำประกาศเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เป็นพ่อต้องตกตะลึงและพูดอะไรไม่ออกแต่ก็ยอมรับฟังแต่โดยดี ดีกว่าจะไม่รู้อะไรเสียเลยในที่สุด อาหารค่ำวันอาทิตย์ครั้งสำคัญของชูก็มาถึงบ้างโดยครอบครัวชูได้เชิญลูกเขยและครอบครัวเพื่อนบ้านที่สนิทสนมกันมาร่วมกินอาหาร และชูก็ได้ประกาศแผนการจะแต่งงานกับจินหรงลูกสาวของครอบครัวเพื่อนบ้านซึ่งมีอายุไล่เลี่ยกับเจียเจนและมีลูกติดหนึ่งคน และบอกว่ากำลังจะขายบ้านซึ่งเต็มไปด้วยความหลังนี้ คำประกาศของชูทำให้ทุกคนในที่นั้น รวมทั้งครอบครัวของหญิงที่ชูจะแต่งงานด้วยถึงกับตกตะลึงไปตาม ๆ กัน โดยเฉพาะแม่ของหญิงสาวที่หลงนึกว่าชูมา

ชอบตน เพราะถ้าพิจารณาจากวัยวุฒิและความเหมาะสมทุกประการแล้ว เธอเหมาะสมกับชูมากกว่าลูกสาวเป็นไหน ๆ แต่ชูก็ได้ให้คำอธิบายแก่ทุกคนด้วยปรัชญาชีวิตที่เทียบเคียงเข้ากับการทำอาหารว่า "ชีวิตไม่ได้เหมือนการปรุงอาหารเลยจนนิดเดียว" เพราะชีวิตคือสิ่งที่เราไม่สามารถรู้ล่วงหน้าและไม่อาจกะเกณฑ์มันให้เป็นไปตามใจเราได้

กำกับการแสดงโดย	:	An Lee
หมายเหตุ	:	ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์ ปี 1995 สาขาภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศยอดเยี่ยม
	:	ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลลูกโลกทองคำ ปี 1993 สาขาภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศยอดเยี่ยม

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง The Last Supper (U.S.A.,1995)

กลุ่มนักศึกษาปริญญาโทหัวเสรีนิยม 5 คนที่อาศัยอยู่ร่วมกันในรัฐไอโอวา ได้ฆ่าชายคนขับรถบรรทุกหัวหัวอนุรักษ์นิยมที่เชิญเข้ามาหลบฝนตายโดยไม่ได้ตั้งใจ สืบเนื่องจากการโต้เถียงในประเด็นความขัดแย้งทางด้านอุดมการณ์ความคิดของทั้งสองขั้วระหว่างกำลังสนทนากันอยู่บนโต๊ะอาหารค่ำ หลังจากทุกคนตกลงใจจะเอาศพชายคนขับรถบรรทุกไปฝังไว้ที่สวนหลังบ้านแล้ว พวกเขาก็พยายามหาข้อแก้ตัวที่ดูดีให้กับความผิดของตัวเองด้วยการทึกทักว่าถ้าปล่อยให้ชายหัวอนุรักษ์นิยมจัดคนนี้มีชีวิตอยู่ต่อไป เขาอาจจะกลายเป็นฮิตเล่อร์คนที่สองซึ่งจะสร้างความเดือดร้อนให้กับมนุษยชาติอีกนับไม่ถ้วน ข้อแก้ตัวนี้เป็นจุดเริ่มต้นของความคิดพิศดารของนักศึกษาทั้งห้าที่จะกำจัดพวกหัวอนุรักษ์นิยมให้หายไปสังคม ด้วยความเชื่อว่าจะทำให้โลกนี้น่าอยู่ขึ้น ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา นักศึกษาจึงเชิญแขกหัวอนุรักษ์นิยมมาร่วมกินอาหารค่ำในแต่ละอาทิตย์โดยอ้างว่าเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดในประเด็นทางสังคมประเด็นต่างๆ เช่น สิ่งแวดล้อม โรคเอดส์ การทำแท้ง การข่มขืนสตรี ฯลฯ เมื่อแขกรับเชิญแสดงความคิดแบบอนุรักษ์นิยมต่อประเด็นดังกล่าวซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับอุดมการณ์ความคิดแบบเสรีนิยมของพวกเขา พวกนักศึกษาก็จะฆ่าแขกอนุรักษ์นิยมให้ตายด้วยไวน์ผสมยาพิษ แขกที่ตกเป็นเหยื่อสังหารมีทั้งคนที่เป็นชาตินิยมจัด บาทหลวงผู้ต่อต้านพวกรักร่วมเพศ สตรีที่ต่อต้านการทำแท้ง ชายสูบบุหรี่จัดที่เยาะเย้ยและคัดค้านการเคลื่อนไหวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ชายที่กดขี่สิทธิสตรี สตรีที่ต่อต้านหนังสือเรื่อง Catcher in the Rye ซึ่งนำเสนอความคิดเป็นนัยให้รู้จักเชื่อมั่นในความคิดตนเองและตั้งคำถามในอำนาจของผู้ปกครอง และที่เกือบตกเป็นเหยื่อคือ เด็กสาวไฮสกูลผู้คัดค้านการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เมื่อนักศึกษาฆ่าคนตายทีละคน ๆ ก็จะเอาศพไปฝังที่สวนหลังบ้านและปลูกมะเขือเทศคลุมไว้ ปรากฏว่า มะเขือเทศให้ผลงอกงามจนเต็มสวนหลังบ้านเพราะได้ได้ปุ๋ยดีจากซากศพมนุษย์ และในที่สุด นักศึกษาก็ได้สบโอกาสเชิญพิธีกรโทรทัศน์ชื่อดังซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่ามีหัวอนุรักษ์จัดมาเป็นแขกอาหารค่ำ แต่พิธีกรผู้นี้กลับมิได้ตกเป็นเหยื่อสังหารเช่นแขกคนอื่น ๆ เพราะเขาใช้วาทศิลป์ในการแสดงจุดยืนตรงกลางระหว่างแนวความคิดแบบเสรีนิยมและอนุรักษ์นิยม และให้เหตุผลว่า คำพูดที่แสดงออกทางโทรทัศน์นั้นเพื่อต้องการเรียกคะแนนความนิยมจากประชาชน นักศึกษากลุ่มนี้เกิดความลังเลว่าจะฆ่าเขาดีหรือไม่และสมาชิกในกลุ่มก็เกิดความคิดเห็นแตกแยกกันขึ้น แต่ในระหว่างที่นักศึกษาทั้งห้าลุกไปพูดคุยกันเป็นการส่วนตัวโดยทิ้งพิธีกรให้ยืนอยู่ในห้องอาหารเพียงลำพังนั้น พวกเขาหารู้ไม่ว่าพิธีกรซึ่งชาญฉลาดได้แอบรินไวน์ขวดที่สงสัยว่าจะมียาพิษใส่แก้วของนักศึกษาหลังจากได้สังเกตเห็นเนินดินฝังศพที่มีจำนวนเท่ากับผู้ที่สูญหายที่ลงในหนังสือพิมพ์ อาหารค่ำมื้อนั้นจึงกลายเป็นมื้อสุดท้ายของนักศึกษาหัวเสรีนิยมที่ดื้อดึงในความคิดพวกนี้เสียเอง

กำกับการแสดงโดย : Stacy Title

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Big Night (Italy, 1996)

ปริโมกับเซคอนโด้ สองพี่น้องชาวอิตาเลี่ยนอพยพจากประเทศบ้านเกิดเมืองนอนเพื่อไปเปิดร้านอาหารอิตาเลี่ยนในดินแดนแห่งเสรีภาพและโอกาสอย่างอเมริกา ในช่วงปี 1950 เพื่อหวังจะไปสร้างเนื้อสร้างตัวด้วยความเชื่อมั่นว่า ใครก็มีสิทธิ์รวยได้ในอเมริกาถ้ารู้จักทำมาหากิน แต่การดำเนินธุรกิจของร้านอาหารนี้ก็ต้องประสบกับอุปสรรคเมื่อสองพี่น้องมีหลักการในการทำงานและการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ปริโมพี่ชายซึ่งรับหน้าที่เป็นพ่อครัวประจำร้านมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมอาหารการกินแบบอิตาเลี่ยนแท้ที่ถือปรัชญาว่า "การกินอาหารดี ๆ เปรียบเสมือนการได้ใกล้ชิดกับพระเจ้า" (To eat good food is to be close to God) เพราะคนอิตาเลี่ยนมองว่า อาหารมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิต ปริโมต้องการที่จะให้ลูกค้าอเมริกันที่มากินอาหารของร้านได้สัมผัสกับอาหารแบบอิตาเลี่ยนแท้อันจะทำให้เกิดความเข้าใจถึงปรัชญาด้านการกินของอิตาเลี่ยน เพราะเขาต้องการประกาศความภาคภูมิใจทางวัฒนธรรมให้กับผู้คนในดินแดนใหม่ได้ประจักษ์ นอกจากนี้ปริโมจะไม่ยอมให้ลูกค้าอเมริกันทำตัวเหมือนเป็นการดูถูกวัฒนธรรมการกินแบบอิตาเลี่ยนโดยการทำผิดธรรมเนียมการกิน เช่น การสั่งอาหารที่ไม่เข้ากันมากินด้วยกัน ส่วนเซคอนโด้น้องชายซึ่งหลงใหลความฝันแบบอเมริกัน (American Dreams) ที่หมายถึงการมีเงินมาก ๆ มีงานมั่นคง มีรถคันโตและมีสาวสวยเคียงข้าง กลับมองว่า ไม่เสียหายอะไรหากจะเอาใจลูกค้าในสิ่งเขาต้องการเพื่อแลกกับเงินซึ่งจะช่วยพยุงฐานะง่อนแง่นของร้านไว้ได้ สองพี่จึงเกิดความขัดแย้งกันขึ้นและบ่อยครั้งที่ต้องโต้เถียงกันเกี่ยวกับทิศทางการดำเนินกิจการของร้าน ในที่สุด เซคอนโด้ได้ไปขอคำแนะนำจากเพื่อนชาวอิตาเลี่ยนชื่อปาสกัล ที่เข้ามาทำธุรกิจร้านอาหารกึ่งบาร์ดนร่ำรวยมีเงินทองมากมายเพราะทำงานโดยยึดหลัก "ให้ในสิ่งลูกค้าต้องการ" ซึ่งเป็นสิ่งที่ปริโมนึกเหยียดหยามดูถูกปาสกัลที่ทำตัวเป็นวัวลืมตีนที่ยอมให้คนอื่นมาย่ำยีวัฒนธรรมอาหารการกินของชาติตนอย่างไรก็ได้เพื่อเงินเท่านั้น ปาสกัลได้รับปากกับเซคอนโด้ว่าจะช่วยเชื้อเชิญนักดนตรีชื่อดังให้มากินอาหารที่ร้านในคืนหนึ่งเพื่อเป็นการช่วยโฆษณาร้าน เซคอนโด้จึงได้ทุ่มเทเงินทองเกือบทั้งหมดที่มีในการเตรียมงานเลี้ยงอาหารค่ำอย่างเต็มรูปแบบอาหารอิตาเลี่ยนเพื่อหวังกู้ฐานะของร้าน และได้เชิญแขกเหรื่อที่เป็นคนรู้จักคุ้นเคยและรวมทั้งนักข่าวนักหนังสือพิมพ์ให้มาร่วมในงานเลี้ยงเพื่อให้ช่วยเผยแพร่ข่าวที่นักดนตรีชื่อดังมากินอาหารที่ร้าน ฝ่ายปริโมนั้นถึงแม้จะไม่ได้สนใจอะไรกับการมาปรากฏตัวของนักดนตรีนัก แต่เพื่อน้องชาย เขาจึงทุ่มเทในการทำอาหารอิตาเลี่ยนแท้ ๆ ที่บ่งบอกถึงความภูมิใจในวัฒนธรรมการกินของตน และเมื่อคืนอันยิ่งใหญ่ในความรู้สึกของเซคอนโด้มาถึง แขกเหรื่อที่มาร่วมงานเลี้ยงและได้กินอาหารค่ำแบบอิตาเลี่ยนที่ปริโมบรรจงทำสุดฝีมือต่างก็ยอมรับว่าอาหารมื้อนี้เป็นมื้อพิเศษสุดในชีวิตเท่าที่เคยกินมา และพวกเขาก็ได้เข้าใจความหมายของปรัชญาที่ว่า "การกินอาหารดี ๆ นั้นเปรียบเสมือนการได้ใกล้ชิดกับพระเจ้า" อย่างถ่องแท้ แต่จนแล้วจนรอดนักดนตรีก็ไม่มาปรากฏตัว ในที่สุด เซคอนโด้ก็ได้รู้ความจริงว่าปาสกัลไม่ได้เชิญใครมาในคืนนี้ แต่

ที่เขาหลอกเซคอนโด้เพื่อที่จะทำให้สองพี่น้องหมดตัวหมดกำลังใจ จะได้ไปทำงานให้ที่ร้านของเขา คืนอันยิ่งใหญ่จึงจบลงด้วยความจริงทุกอย่างได้รับการเปิดเผยและเซคอนโด้ได้สูญเสียความฝันแบบอเมริกันของเขาไป แต่สิ่งที่เขาได้รับกลับมาก็คือ ความภาคภูมิในในวัฒนธรรมการกินแบบอิตาเลี่ยนของตนและความเข้าใจอันดีระหว่างเขากับปริโม

กำกับการแสดงโดย : Stancey Tucci และ Scott Campbell

ประวัติผู้เขียน

นางสาวลักขณา คมคาย เกิดเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2517 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นบุตรของนายประสงค์ และนางเนาวรัตน์ คมคาย สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) สายศิลป์-ภาษา สำเร็จการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2537 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2539